

Dosarul nr. 2ra-1586/2022
2-19205427-01-2ra-04112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Iu. Potîngă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

18 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Timciuc Iacov,
reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Timciuc
Iacov împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire
la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului, repararea
prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2019, Timciuc Iacov s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, cu
privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea
salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea
prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 06 iunie 2011 a încheiat cu
Ministerul Economiei (în calitate de fondator al Inspectoratului Energetic de Stat),
contractul individual de muncă nr. 4, prin care a fost desemnat în funcția de șef al
Inspectoratului Energetic de Stat. Termenul de valabilitate al contractului fiind
până la data de 08 iunie 2014, care a fost prelungit ulterior până la data de 08 iunie
2017. După expirarea termenului de valabilitate al contractului individual de
muncă enunțat, nici una dintre părți nu a solicitat încetarea contractului, iar
raporturile de muncă au continuat pe o durată nedeterminată, în conformitate cu
prevederile art. 83 alin. (4) din Codul muncii.

A relatat reclamantul că, la data de 09 februarie 2016, a devenit pensionar ca
urmare a atingerii vârstei de pensionare de 62 de ani, iar începând cu 16 iunie 2016
i-a fost stabilită și plata pensiei. Prin Hotărârea Guvernului nr. 906 din 24
septembrie 2018 cu privire la reorganizarea unor persoane juridice, s-a hotărât
reorganizarea Inspectoratului Energetic de Stat prin fuziune (absorbție) cu Agenția
Națională pentru Reglementare în Energetică, fiind inițiată procedura de

reorganizare. Drept urmare a reorganizării, la 18 decembrie 2018, a încheiat cu Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, în calitate de angajator, contractul individual de muncă nr. 365, privind angajarea sa în funcția de șef al Departamentului supraveghere energetică al Agenției, contractul individual de muncă menționat fiind încheiat pe o perioadă determinată, din 01 ianuarie 2019 până la 01 ianuarie 2021.

A notat reclamantul că, la încheierea contractului individual de muncă pentru o perioadă determinată, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică nu a respectat dispozițiile art. 54 alin. (2) din Codul muncii, anume nu a indicat în contract temeiul legal al încheierii contractului individual de muncă pe durată determinată. Astfel, deținerea la momentul încheierii contractului individual de muncă a statutului de pensionar, precum și faptul încheierii contractului pe o perioadă determinată de 2 ani, rezultă că, temeiul legal al încheierii contractului, este cel conținut în art. 55 alin. (1) lit. f) din Codul muncii, conform căruia contractul individual de muncă poate fi încheiat pe perioadă determinată cu persoanele pensionate, conform legislației în vigoare, pentru limita de vârstă ori vechime în muncă și nu sunt încadrate în câmpul muncii pe o perioadă de până la 2 ani.

Reclamantul a indicat că, la 31 octombrie 2019, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a emis ordinul nr. 307-p cu privire la preavizare despre apropiata concediere, prin care a fost preavizat cu privire la concedierea sa în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii – deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă. Iar, prin ordinul nr. 346-p din 02 decembrie 2019 cu privire la concediere, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică l-a concediat, începând cu 03 decembrie 2019, din funcția de șef al Departamentului supraveghere energetică din cadrul Agenției, în baza art. 86 alin.(1) lit. y¹) din Codul muncii.

A invocat reclamantul că, ordinul nr. 346-p din 02 decembrie 2019 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, este unul ilegal și neîntemeiat, emis cu încălcarea prevederilor Codului muncii. Or, instituția pârâtă l-a concediat în legătură cu atingerea vârstei de pensionare, deși acest temei nu este aplicabil la caz, deoarece la momentul angajării deja avea statut de pensionar, fiind angajat conform dispozițiilor art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii. Încheierea unui contract individual de muncă pe o perioadă determinată cu un salariat pensionar, în privința căruia același angajator anterior a aplicat prevederile art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, în mod cert exclude posibilitatea aplicării repetate a aceluiași temei legal, pentru încetarea contractului individual de muncă, or se încalcă și principiul securității raporturilor juridice.

A menționat reclamantul că, drept urmare a emiterii ordinului de concediere nr. 346-p din 02 decembrie 2019, i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale considerabile ce urmează a fi recuperate din contul instituției pârâte. Conform pct.4 din contractul individual de muncă nr. 365 din 18 decembrie 2018, avea un salariu de funcție lunar în sumă de 1427 de lei și repararea prejudiciului material pentru întreaga perioadă absenței forțate de la serviciu, urmează a fi calculat reieșind din cuantumul salariului deținut.

A solicitat reclamantul, anularea ordinului nr. 346-p din 02 decembrie 2019 emis de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, restabilirea sa în

funcția de șef al Departamentului supraveghere energetică din cadrul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, încasarea din contul Agenției în beneficiul său a salariului mediu lunar pentru toată perioada absenței forțate de la serviciu (prejudiciul material) în sumă de 496 660,5 de lei, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 22 994 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de asistență juridică.

Prin hotărârea 15 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a anulat parțial ordinul nr. 346-p din 02 decembrie 2019, emis de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, ca fiind contrar legii, în partea concedierii lui Timciuc Iacov, începând cu data de 03 decembrie 2019, în baza art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii.

S-a restabilit Timciuc Iacov în funcția de șef al Departamentului supraveghere energetică din cadrul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, pentru perioada 03 decembrie 2019 – 02 ianuarie 2021.

S-a obligat Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică să modifice temeiul încetării relațiilor de muncă dintre părți, din art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, în art. 82 lit. f) din Codul muncii - expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată, cu constatarea încetării relațiilor de muncă din data de 02 ianuarie 2021 (ultima zi de muncă), în baza acestui temei legal.

S-a încasat din contul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică în beneficiul lui Timciuc Iacov salariul neobținut în rezultatul privării ilegale de posibilitatea de a munci pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu - 03 decembrie 2019 – 02 ianuarie 2021 în sumă de 224 891,28 de lei.

S-a încasat din contul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică în beneficiul lui Timciuc Iacov prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar în sumă de 17 427 de lei.

S-a încasat din contul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică în beneficiul lui Timciuc Iacov cheltuieli de judecată proporțional părții admise din acțiune alcătuite din onorariu avocațial redus în suma de 10 000 de lei.

Hotărârea în partea încasării în beneficiul lui Timciuc Iacov a unui salariu mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, în sumă de 17 427 de lei, urma să fie executată imediat.

În rest, cererea de chemare în judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 28 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de corectare a erorilor, formulată de reprezentantul reclamantului Iacov Timciuc, anume în partea corectării datei începutului perioadei absenței forțate de la serviciu și anume în loc de „03 ianuarie 2019” a fost substituită cu data corectă de „03 decembrie 2019”. În partea solicitării de corectare a erorilor materiale ce țin de suma totală a salariului și a sumei prejudiciului moral, cererea de a fost respinsă.

În susținerea poziției sale, instanța de fond a invocat că după reorganizarea Inspectoratului Energetic de Stat, la 18 decembrie 2018, Timciuc Iacov având statutul de pensionar pentru limita de vârstă, a fost angajat de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică conform contractului individual de muncă nr. 365, pe o perioadă determinată, din 02 ianuarie 2019 până la data de 02

ianuarie 2021, în funcția de șef al Departamentului supraveghere energetică. Astfel, la încheierea contractului individual de muncă, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a cunoscut despre deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă și a acceptat statutul acestuia. Faptul că reclamantul a semnat contractul individual de muncă nr. 365 dovedește că acesta și-a exprimat expres consimțământul și acordul de a activa o perioadă determinată, până la 02 ianuarie 2021.

A menționat instanța de judecată că, contractul individual de muncă încheiat cu Timciuc Iacov urma să fie desfăcut la data 02 ianuarie 2021, în baza art. 82 lit. f) din Codul muncii, în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată. Astfel, s-a stabilit că Timciuc Iacov a fost privat abuziv de posibilitatea de a munci, ca urmare a concedierii ilegale la data de 03 decembrie 2019.

A considerat instanța de fond că este necesar de a admite parțial cerința privind încasarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la serviciu din data de 03 decembrie 2019 până la data de 02 ianuarie 2021, dispunând încasarea sumei de 224 891,28 de lei. Totodată, dat fiind că Timciuc Iacov a fost eliberat din funcția de șef al Departamentului supraveghere energetică din cadrul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, contrar normelor legale, astfel fiindu-i îngădit dreptul de a munci, instanța de judecată a admis parțial pretenția, încasând prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar, în sumă de 17 427 de lei.

La 16 decembrie 2021, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 15 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea să fie respinsă integral.

La 10 ianuarie 2022, Timciuc Iacov, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 15 decembrie 2021 și recurs împotriva încheierii din 28 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral și casarea încheierii contestate cu soluționarea problemei privind corectarea greșelilor.

Prin decizia din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Timciuc Iacov.

S-a admis cererea de apel declarată de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

S-a casat hotărârea din 15 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată, depusă de către Timciuc Iacov împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a respins recursul declarat de Timciuc Iacov împotriva încheierii din 28 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, temeiul de concediere prevăzut de articolul 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, face parte din categoria concedierii nedisciplinare a salariatului, care survine doar din inițiativa

angajatorului. În aceste cazuri concedierea intervine în lipsa vinovăției salariatului. În baza acestei teme, angajatorul este în drept oricând să concedieze salariatul, care deține statutul de pensionar pentru limită de vârstă. Mai mult, articolul 4 din Convenția cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa patronului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Internaționale a Muncii la 22 iunie 1982, în vigoare pentru Republica Moldova din 14 februarie 1998, statuează că raporturile de muncă ale unui lucrător nu vor înceta, decât dacă există un motiv valabil pentru o asemenea încetare, legat de capacitatea sau conduita lucrătorului sau bazat pe cerințele operaționale ale întreprinderii, instituției sau serviciului. Astfel, Codul muncii prevede temeiurile de încetare a contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, precum și la inițiativa uneia dintre părți.

Curtea de Apel Chișinău a menționat că reclamantul Iacov Timciuc a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, pe motivul deținerii statutului de pensionar pentru limită de vârstă. Astfel, ordinul nr.346-p din 02 decembrie 2019 cu privire la concediere a fost emis cu respectarea prevederilor art.87 din Codul muncii, dat fiind faptul că, angajatorul a solicitat în prealabil, poziția reprezentanților salariaților cu privire la aplicabilitatea art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii în privința salariatului care deține statutul de pensionar pentru limita de vârstă, care au emis aviz pozitiv. De asemenea, au fost respectate și prevederile art. 184 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, deoarece, prin ordinul nr. 307-p din 31 octombrie 2019 cu privire la preavizare despre apropiata concediere, Timciuc Iacov, șef al Departamentului supraveghere energetică din cadrul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică a fost preavizat despre apropiata sa concediere în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii.

Totodată, din rațiunea legiuitorului rezultă că concedierea salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit.y¹) din Codul muncii, ține exclusiv de voința angajatorului și nu ține de perioada încheierii contractului, determinată sau nedeterminată, precum și/sau a funcției deținute. Or, este prerogativa exclusivă a angajatorului de a decide asupra activității sale în funcție de conjunctura economică, comercială în care acesta își desfășoară activitatea.

A concluzionat instanța de apel că, cererea de apel declarată de Iacov Timciuc este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, iar apelul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, urmează a fi admis, cu casarea hotărârii din 15 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 18 octombrie 2022, Timiciuc Iacov, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 22 iunie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată. La examinarea cauzei, instanța de apel neîntemeiat și ilegal a reținut drept teme de concediere a recurentului, prevederile art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii și anume deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă, or respectivul teme de concediere nu poate fi aplicat în prezentul raport juridic.

A menționat recurentul că, conform motivelor reținute în decizia contestată,

instanța de apel a făcut doar o analiză generală asupra aplicabilității prevederilor art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, în privința salariaților care dețin statutul de pensionari pentru limita de vârstă, precum și a accentuat asupra dreptului discreționar a angajatorului de a înceta din propria inițiativă, rapoartele de muncă cu respectivele categorii de salariați.

A mai relatat recurentul că contractul individual de muncă a fost încheiat pe o perioadă determinată, din data de 01 ianuarie 2019 și până la data de 01 ianuarie 2021. Astfel, intimata, la încheierea contractului individual de muncă pe durată determinată cu Iacov Timciuc, nu a respectat prevederile imperative conținute în art. 54 alin. (2) din Codul muncii și anume, nu a indicat în contract, temeiul legal al încheierii contractului individual de muncă pe durată determinată.

A mai invocat recurentul că, reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei și anume, deținerea de către Iacov Timciuc la momentul încheierii contractului individual de muncă a statutului de pensionar, precum și faptul încheierii contractului pe o durată determinată de 2 ani, rezultă fără echivoc că, temeiul legal al încheierii contractului individual de muncă pe durată determinată cu Iacov Timciuc este cel conținut în prevederile art. 55 alin. (1) lit. f) din Codul muncii, conform căruia contractul individual de muncă poate fi încheiat pe durată determinată - cu persoanele pensionate, conform legislației în vigoare, pentru limită de vârstă ori vechime în muncă și nu sânt încadrate în câmpul muncii - pe o perioadă de până la 2 ani.

A notat recurentul că, alt temei legal pentru încheierea contractului individual de muncă pe durată determinată, nu este aplicabil.

La 07 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de Timiciuc Iacov, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.90, vol.2).

La 01 decembrie 2022, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, a depus referință la recursul declarat de Timiciuc Iacov, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și neîntemeiat

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 iunie 2022, decizia motivată a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice la data de 08 septembrie 2022 (f.d. 75, vol. 2).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Timiciuc Iacov, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 18 octombrie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data

primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Timiciuc Iacov, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Timiciuc Iacov, reprezentat de avocatul Vasili Ciuperca.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh